

Tlučenský rok

II. část (kolem roku 1932)

Velikonoce

O Velikonocích zvyky už pominuly, jen vajíčka se dětem barví a malují kraslice. Hospodyně pečou „bochníčky“.

Poutí

V dubnu, v neděli po sv. Vojtěchovi, koná se ve Vejprnicích poutí, kterou také naše obec drží, protože je tam náš farní kostel.

Tento den mnoho občanů jde do Vejprnic, kde kupují cukrovinky pro své děti, svobodní hoši svým vyvoleným cukroví nebo perníková srdce, cukroví „poutové“, jako je turecký med s mandlemi či kokosové špalíčky. O pouti bývá oběd sváteční a již den před poutí pečou se koláče, neboť bývají zváni známí a přátelé. Odpoledne bývají taneční zábavy.

Setba a sklizeň

V březnu a dubnu seje se obilí, sází brambory a řepa. V červnu sekají se na lukách sena, v červenci obilí a v srpnu druhá seč trávy, které se říká otava. Seká se vesměs stroji. Po sklizni obilí bývají „dožínky“. Veze-li hospodář poslední fůru obilí, ozdobuje tuto kyticí z polního kvítí, jež je upevněna na podávkách (vidle se dvěma zuby, kterými se obilí podává do skladování ve stodole).

Svátek zesnulých

Dny 1. a 2. listopadu věnovány jsou zemřelým. V tyto dny chodí se na hřbitovy, kde hroby okrašlují se věnci a kyticemi, mnozí pak zapalují na hrobech svíčky, by shořely za zemřelé. Občané-římskokatolíci dávají knězi „na modlení“ a tento pak se v kostele o dni Dušiček (2. listopadu) za zemřelé modlí. Platí se za to dle libosti.

Vánoce

V prosinci jsou vánoční svátky. Na tyto se těší každý, mladí i staří. Už před Vánoci připraví otec stromek jedlový nebo smrkový do stojánku a děti na Štědrý den si jej ozdobí. Malým dětem zdobí jej rodiče. Hospodyňka upeče housky, jež jmenují se vánočky. Na Štědrý den k večeři bývají ryby. Po večeři maminka rozsvítí stromek a každý se zvědavostí hledá pod ním svůj dárek, který mu tam, jak se říká, „nadělil Ježíšek“. Večer také chodí ponocný dům od domu, troubí na dvoře a hospodář dá mu vánočku nebo nějakou korunu.

Požár

Vypukne-li požár ve vsi nebo v blízké vesnici, ten, kdo jej zpozoroval, oznámí požár trubači hasičů, který troubením signálu hoří (kvarta) svolá hasičský sbor k akci. Do stříkačky zapřáhnou se koně sedláka, který je na řadě dáti přípřež, ke stříkačce.

Tento má na vratech tabulku „Požární přípřež“. Hoří-li ve vsi, občané sami z hasičské kůlny, která stojí pod Malým rybníčkem, vyvezou stříkačku k rybníku. Při hašení pomáhají obětavě všichni občané.

Spolky

Spolků v obci je mnoho na její velikost. Jsou to tyto:

Sbor dobrovolných hasičů – Založen byl 17. prosince 1905. Při založení měl 90 členů a v r. 1924 už 133 členů. Prvým předsedou byl řídící učitel Emanuel Kadlec a zůstal jím až do roku 1920, kdy odešel do výslužby (po 29letém působení na zdejší škole) a odstěhoval se do Plzně. Dnes je předsedou Petr Hauer, truhlářský mistr. Letošního roku usnesl se sbor nechati zmotorizovati stříkačku. Sbor požívá v obci vážnosti a jeho podniky jsou čteně navštěvovány.

Národní Jednota Pošumavská (NJP) – Založena byla 10. března 1908. Při založení měla 35 členů. Prvním předsedou zvolen řídící učitel pan Emanuel Kadlec. Koncem roku 1924 měla 215 členů a předsedou byl učitel Václav Česák. NJP podporuje naše české menšiny v pohraničí a zdejší školní mládež, pro kterou na zakoupení učebnic a sešitů věnovala kupříkladu v r. 1924 celých 1500 Kč.

Dělnická tělocvičná jednota (DTJ) – V Tlučné založena 1. října 1908. Při založení měla 30 členů a předsedou se stal Václav Racek, horník. V letošním roce má 93 členů a předsedou je Václav Janouš, horník. Spolek stará se o tělesnou výchovu a vzdělání svých členů. Pořádá veřejná cvičení, besídky a přednášky.

Sokol – Tělocvičná jednota Sokol založena jako pobočka Sokola Vejprnice r. 1910, jako samostatná jednota pak 24. listopadu 1912. Při založení měla 33 členů a prvním předsedou zvolen učitel Antonín Šeffner. V r. 1924 měl Sokol už 108 členů a současným předsedou je Antonín Soukup. Činnost Sokola je shodná s činností DTJ.

Dělnický ochotnický spolek – Roku 1901 nastoupil na naši školu mladý učitel (23 let) Jan Mauer a přišel s námětem hrát v obci osobní divadlo. Správně uvažoval, neboť chtěl-li odvrátiti občany od karbanu a alkoholu, bylo třeba, by v náhradu jim dal ušlechtilější zábavu. První divadelní představení hrálo se po šesti týdnech v hostinci U Rádlů. Odehrány byly dvě jednoaktovky (hry o jednom jednání) – „Past na dědice“ a „Baron Nezdara“. Učitel Jan Mauer učil na zdejší škole pouze šest měsíců, ale zasel divadelní semínko. Každým rokem hráno několik představení, zakoupeno zařízení jeviště o ploše 12 m² a zakoupeny kulisy. Až dne 10. září 1909 svolali František Vacek a Matěj Janouš do hostince U Jungů všechny přátele divadla. Rozhodnuto bylo o založení Dělnického ochotnického spolku. Ihned se přihlásilo 29 členů. Předsedou byl zvolen Václav Vítek.

Ostatní – Spolek domkářů a maloročníků (r. 1907), Kovodělník, Kovopracovník, Hornická organizace čs. horníků, Jednota horníků, Mládež sociálně demokratická, Mládež čs. socialistů, Sportovní klub Tlučná r. 1922 (kopaná) a Spolek válečných invalidů.

Politické strany

Občanstvo je rozděleno na čtyři politické strany. Československá strana sociálně demokratická, k níž se hlásí nadpoloviční většina místních občanů. Dále máme stranu Národně socialistickou, stranu Komunistickou a Republikánskou stranu čs. venkova. Občané jsou politicky velice snášenliví a politických bojů není. Jedná-li se o věc všeobecně prospěšnou, pomáhají všichni svorně a nezištně.

Psací stroje

Již před válkou zakoupilo obecní zastupitelstvo rozmnožovací přístroj „cyklostylaparát“ a starosta obce František Tráva jej zdokonalil promítací gázou. Tímto strojem opatřuje si obec sama lacino tiskopisy. Roku 1920 koupil si starosta Tráva vlastní stroj a používal ho pro obecní účely. V roce 1923 (8. března) koupila obec pro obecní úřad vlastní psací stroj za 3600 Kč.